

Вадички-тѣ и рѣчки-тѣ, изъ които ся составлява една коя да была рѣка, ся наречатъ *нейни притоци*, а сама тя относително къмъ свои-тѣ притоци ся нарича *главна рѣка*. Собраниe-то на всички-тѣ

пашти, ся плѣзгахъ въ прѣисподняj и ся заплашахъ съ живота си за своїj-тѣ довѣрчивостъ.

Описание водопада Викторія. Прѣставете си рѣкъ доста много широкъ. По брѣгове-тѣ и по острѣвѣ-тѣ ѹ гѣсть шумакъ. Сега си вообразете, че на дѣно-то на таѣ величавж рѣкъ, отъ иѣкакъвъ подземенъ прѣвратъ, ся е отворила громадна пукнотина отъ единъ брѣгъ до другъ и още понататъкъ на двѣ мили и повече отъ брѣга. Тая исполинска пукнотина, или цѣпотина, има въ ширинѣ до 30 раскрачи, въ дѣлбинѣ 50 лакты, и стѣны-тѣ ѹ съ цвѣтъ темно-кафеенъ стоятъ отвесно. Такова е очертаніе-то на водопада; а самъ той ся образува отъ паденіе-то на рѣкѣ-тѣ въ описанѣ-тѣ тукъ по горѣ пукнотинѣ. И паденіе-то на таѣ огромнѣ масси водиj е толкоj сильно, чото грохотеніе-то му ся чуе десѧть мили на далечь, а брызги-тѣ ся издигатъ отъ дѣно-то на пукнотинѣ-тѣ, като пять громадни стѣлпове. Стѣлпове-тѣ сѫ долѣ бѣлы, но колкото идѣтъ на горѣ ставатъ по темни, сѫщо стѣлпове отъ дымъ, които ся губиjтъ въ облаци-тѣ. И така тая клокотяща, грѣмяща и прѣскайща масса ся издига на горѣ и отъ сто и тридесѧть лакты высотѣ пада по краю на пукнотинѣ-тѣ, като порой. Отъ тоя дѣждъ ся образуватъ вадички и ся стичатъ въ пукнотинѣ-тѣ, но—пакъ чудо—тѣ никога не достигатъ до дѣно-то ѹ: стѣлпове-тѣ, които ся составявятъ отъ прѣсканіе-то, съ свое-то бѣзо стремленіе, като че гы всмукуватъ въ себе си и уносятъ на горѣ, за да гы хвѣрлятъ пакъ на землѧ-та, като дѣждъ крученъ, и пакъ да гы занесѣтъ на 130 лакты высотѣ. Тая исполински стѣлпове добыватъ новж красотѣ, кога сѣнце-то запаля въ нихъ блѣскавы ярки дѣаги, и вѣтъръ-тѣ гы полюлѣ въ разны страны, но не е въ силѣ да гы наведе, или да гы разсѣе. Туземцы-тѣ почитатъ водопада за жилище